

C-683/19. sz. ügy

**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás**

A benyújtás napja:

2019. szeptember 16.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Tribunal Supremo (Spanyolország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2019. július 9.

Felperes:

Viesgo Infraestructuras Energéticas, S.A.

Alperesek:

Administración del Estado

Iberdrola, S.A.

Gas Natural SDG, S.A.

CIDE, Asociación de Distribuidores de Energía Eléctrica

Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A.

Az alapeljárás tárgya

A Real Decreto 968/2014, de 21 de noviembre, por el que se desarrolla la metodología para la fijación de los porcentajes de reparto de las cantidades a financiar relativas al bono social (a szociális kedvezményrel kapcsolatos finanszírozási összegek elosztási arányának meghatározására irányuló módszer megállapításáról szóló, 2014. november 21-i 968/2014 királyi rendelet; a továbbiakban: 968/2014 királyi rendelet) ellen benyújtott kereset.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyát a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. július 13-i 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a továbbiakban: 2009/72 irányelv) 3. cikke (2) bekezdésének értelmezése képezi. Annak meghatározásáról van szó, hogy a szociális kedvezményt szabályozó nemzeti jogszabályok összeegyeztethetők-e az európai uniós joggal a villamosenergia-ipari vállalkozások közszolgáltatási kötelezettségeit tekintve.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) [A] Bíróság által meghatározott ítélkezési gyakorlat – többek között a 2010. április 20-i Federutility ítélete (C-265/08) és a 2016. szeptember 7-i ANODE ítélete (C-121/15) – alapján összeegyeztethető-e a 2009/72/EK irányelv 3. cikkének (2) bekezdése szerinti követelményekkel az olyan nemzeti szabályozás – mint amelyet a Ley 24/2013, de 26 de diciembre (2013. december 26-i 24/2013. sz. törvény) a 45. cikkének 4. bekezdésében meghatároz, [és] amelynek végrehajtási rendelkezéseit később a Real Decreto 968/2014, de 21 de noviembre (2014. november 21-i 968/2014 királyi rendelet) 2. és 3. cikke állapította meg –, amelyben a szociális kedvezmény finanszírozását a villamosenergia-rendszer meghatározott szereplőire hárítják – az olyan társaságcsoportok vagy adott esetben, társaságok anyavállalataira, amelyek egyszerre végeznek villamosenergia-termelési, -elosztási és -kereskedési tevékenységet –, ha e jogalanyok közül néhány igen csekély súllyal bír az ágazat egészében, ezzel szemben e teher alól mentesülnek egyéb olyan vállalkozások vagy vállalkozáscsoportok, amelyek a hivatkozott költség viselése szempontjából jobb helyzetben lehetnek, akár az üzleti forgalmuk, vagy valamelyik tevékenységi ágazatban betöltött viszonylagos jelentőségük miatt, akár azáltal, hogy egyidejűleg és integrált módon végzik a hivatkozott két tevékenységet?
- 2) Összeegyeztethető-e a 2009/72/EK irányelv hivatkozott 3. cikkének (2) bekezdésében előírt arányossági követelménnyel az olyan nemzeti szabályozás, amelyből az következik, hogy a szociális kedvezmény finanszírozási kötelezettségét nem kivételes jelleggel írják elő, és nem is korlátozott időbeli hatállyal, hanem határozatlan időtartamra, és visszatérítés, illetve bármilyen kompenzációs intézkedés nélkül?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések

A 2009/72 irányelv 3. cikkének (2) bekezdése

A hivatkozott nemzeti jogi rendelkezések

Ley 24/2013, de 26 de diciembre, del Sector Eléctrico (a villamosenergia-ágazatról szóló, 2013. december 26-i 24/2013. sz. törvény; a továbbiakban: 24/2013. sz. törvény) 45. cikkének 4. bekezdése.

Real Decreto 968/2014 (968/2014 királyi rendelet), amely a 24/2013. sz. törvény által meghatározott szociális kedvezmény finanszírozására vonatkozó szabályozás végrehajtásáról szól.

Orden IET/350/2014, de 7 de marzo, por la que se fijan los porcentajes de reparto de las cantidades a financiar relativas al bono social correspondientes a 2014 (a 2014. évi szociális kedvezmény finanszírozási összegeire vonatkozó elosztási arány meghatározásáról szóló, 2014. március 7-i IET/350/2014 rendelet).

Orden IET/1451/2016, de 8 de septiembre, por la que se aprueban los porcentajes de reparto de las cantidades a financiar relativas al bono social correspondientes a 2016 (a 2016. évi szociális kedvezmény finanszírozási összegeire vonatkozó elosztási arány jóváhagyásáról szóló, 2016. szeptember 8-i IET/1451/2016 rendelet).

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 A Viesgo Infraestructuras Energéticas, S.A. (korábbi nevén: E.ON España, S.L.U.) nevű vállalat a Real Decreto 968/2014 (a 968/2014 királyi rendelet) ellen keresetet nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz, mert úgy vélte, hogy a rendelet által kialakított, a szociális kedvezmény finanszírozására vonatkozó jogi szabályozás nem egyeztethető össze a 2009/72 irányelvvel.
- 2 A jelen bíróság a 2016. október 24-i ítéletével helyt adott a keresetnek, megállapítva, hogy a szociális kedvezmény finanszírozására vonatkozóan a Ley 24/2013 (24/2013. sz. törvény) 45. cikkének 4. bekezdésében előírt szabályozás nem alkalmazandó, és hatályon kívül helyezte a 968/2014 királyi rendelet 2. és 3. cikkét, mert úgy ítélte meg, hogy az említett nemzeti szabályozás összeegyeztethetetlen a 2009/72 irányelvvel.
- 3 Az Administración del Estado (az államot képviselő hivatal, Spanyolország), mint alperes „recurso de amparo”-t (alkotmányjogi panasz) nyújtott be a hivatkozott ítélet ellen a Tribunal Constitucionalhoz (alkotmánybíróság, Spanyolország), mert úgy vélte, hogy azzal, hogy a nemzeti szabályozás alkalmazhatatlanságát anélkül állapították meg, hogy előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjesztettek volna az Európai Unió Bíróságához, megsértették a tisztességes és nyilvános eljáráshoz való alapvető jogot.
- 4 A 2019. március 26-i ítéletében a Tribunal Constitucional (alkotmánybíróság) megállapította a tisztességes és nyilvános eljáráshoz való jog megsértését, ebből következően helyt adott a keresetnek és hatályon kívül helyezte a megtámadott

ítéletet, valamint elrendelte az ítélethozatal időpontja előtti helyzet helyreállítását, ezért a kérdést előterjesztő bíróság új határidőt tűzött ki a felek számára az észrevételeik benyújtására és a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztéséről határozott.

Az alapeljárás feleinek alapvető érvelései

- 5 A felperes azzal érvel, hogy a szociális kedvezmény finanszírozására vonatkozó nemzeti szabályozás összeegyeztethetetlen a 2009/72 irányelvvel, mivel azontúl, hogy mentesíti az energiaszállítási tevékenységet, a szociális kedvezmény költségét kizárólag azon vállalkozásokra vagy vállalkozáscsoportokra terheli, amelyek egyszerre végzik a villamosenergia-rendszer másik három tevékenységét – termelés, elosztás és kereskedelem – és amelyek vertikálisan szervezett cégcsoportok jellegével bírnak, és ezenkívül arra hivatkozik, hogy a szabályozás sérti az arányosság elvét. Nem tekinti szükségesnek az előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztését.
- 6 Az államot képviselő hivatal ellenkérelmében azt állítja, hogy azon ok, amely miatt a szociális kedvezmény finanszírozását a vertikálisan szervezett cégcsoportokra hárították, nem a nagyobb gazdasági kapacitásukban és fizetőképességükben rejlik, hanem magában a vertikális szervezettségben, mivel az lehetővé teszi, hogy a terhet azon vállalkozásokra hárítsák, amelyek az intézkedés céljával közvetlen kapcsolatban álló kereskedelmi tevékenységet végezve, az említett vertikálisan szervezett minőségből adódóan jobb helyzetben vannak a hatása semlegesítése és minimálisra csökkentése szempontjából, tekintettel arra, hogy a villamosenergia-ágazatban egyszerre több tevékenységet végző vállalkozáscsoport az ágazatról kifejezetten mélyebb ismerettel, bizonyos szintű méretgazdaságossággal és olyan csoporton belüli szerződések lehetőségével rendelkezik, amelyek mérséklék az ármozgások hatását. Előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztését kéri azzal kapcsolatban, hogy a 24/2013. sz. törvény 45. cikkének 4. bekezdése, valamint az annak végrehajtására kiadott rendeletek rendelkezései összeegyeztethetők-e a 2009/72 irányelv 3. cikkének (2) bekezdésével.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indoklásának rövid bemutatása

- 7 A szociális kedvezmény kezdetektől fogva olyan, nagymértékben szociális alapon történő szolgáltatásnyújtásként jelenik meg (közszolgáltatási kötelezettség), amelynek célja az állam által szabályozott díjra kötelezett bizonyos olyan villamosenergia-fogyasztók védelme, akik meghatározott szociális, fogyasztási és a vásárlóerőre vonatkozó jellemzőkkel rendelkeznek az állandó lakóhelyük villamosenergia-költségeivel kapcsolatban.
- 8 [A szociális kedvezményt] a 24/2013. sz. törvény szabályozza, amelynek a „Védendő fogyasztók” címet viselő 45. cikke kifejezetten úgy rendelkezik, hogy védendő fogyasztónak minősülnek azon villamosenergia-fogyasztók, akik

megfelelnek az állandó lakóhelyük alapján rendeletben meghatározott szociális, valamint a fogyasztási és a vásárlóerővel kapcsolatos jellemzőknek. Az ekként meghatározott védendő fogyasztók számára, akik mindig természetes személyek, a szociális kedvezményt a vonatkozó számlákon tüntetik fel. E cikk 4. bekezdésének szövege a következőképpen szól:

„A szociális kedvezmény közszolgáltatási kötelezettségnek minősül a [2009/72 irányelv] értelmében és azt a társaságcsoporthoz tartozó vállalkozások, vagy adott esetben olyan társaságok vállalják, amelyek egyszerre végeznek villamosenergia-termelést, -elosztást és -kereskedelmet.

A finanszírozásra szánt összegek elosztási arányát az egyes vállalkozáscsoportok tekintetében úgy kell kiszámolni, mint két olyan tényező közötti viszonyt, amelyek közül az egyik tényező az elosztóvállalkozások elosztóhálózatához kapcsolt fogyasztási helyek éves átlagszámának, valamint a csoporthoz tartozó kereskedővállalkozások ügyfelei számának összege, a másik tényező pedig az összes olyan vállalkozáscsoport összes fogyasztási helye és ügyfele összegének éves átlagértékével egyezik meg, amely csoportokat az elosztás szempontjából figyelembe kell venni. Az elosztási arányt évente a rendeletben meghatározott eljárás és feltételek szerint kell kiszámolni. E célból minden év novemberében az [interneten] közzéteszik az elmúlt évre, és az elosztóvállalkozások elosztóhálózatához kapcsolt fogyasztási helyek éves átlagszámára, illetve az azon kereskedő vállalkozások fogyasztói számára vonatkozó információt, valamint azon társaságcsoporthoz, vagy adott esetben társaságok listáját, amelyek megfelelnek a jelen szakasz első bekezdésében előírt feltételnek.

[...] az adott év december 1-je előtt javaslatot [kell tenni] az egyes anyavállaltokat illető finanszírozási arányok meghatározására, és a Ministro de Industria, Energía y Turismo (ipari, energiaügyi és turisztikai minisztérium) azt rendelettel jóváhagyja, amelyet a »Boletín Oficial del Estado« (hivatalos állami közlöny) tesznek közzé.

[...]

- 9 A 24/2013. sz. törvény nem tartalmazza azon vállalkozások vagy vállalkozáscsoportok listáját, amelyeknek a szociális kedvezmény finanszírozását vállalniuk kell. Ezek azonosak voltak a hivatkozott törvény és a 968/2014 királyi rendelet alapján hozott, egymást követő azon miniszteri rendeletek alapján (Orden IET/350/2014, de 7 de marzo [2014. március 7-i IET/350/2014 rendelet], és Orden IET/1451/2016, de 8 de septiembre [2016. szeptember 8-i IET/1451/2016 rendelet]), amelyek oly módon határozták meg az elosztási arányokat, hogy csak négy vállalkozás vagy vállalkozáscsoport tekintetében jelöltek meg jelentős arányokat, és e vállalkozásoknak a költség összesen 96,64%-át vállalniuk kellett, míg a listán szereplő többi 23 vállalkozásra összesen csak 3,36% jutott. A szociális kedvezmény finanszírozására vonatkozó szabályozás választásának igazolása céljából, nevezetesen, a szociális kedvezmény költségének azon társaságok vagy társaságcsoporthoz anyavállalataira

történő áthárítása céljából, amelyek villamosenergia-termelési, -elosztási és -kereskedési tevékenységet végeznek és vertikálisan szervezett csoportok jellegével bírnak, a jogalkotó előadta, hogy e kötelezettségnek az anyavállalatokkal szembeni előírása lehetővé teszi, akár közvetetten is, hogy az említett terhet a villamosenergia-ágazatban végzett főbb vállalászási tevékenységek között osszák el, a szállítási tevékenység mentesítését pedig az indokolta, hogy törvényi monopólium keretében gyakorolt tevékenységről van szó, amely megakadályozza a szállítót abban, hogy a piacon megtérüljön számára a szociális kedvezményből eredő esetleges költség.

- 10 Márpedig felmerül a kérdés azzal kapcsolatban, hogy a 24/2013. sz. törvény 45. cikkének 4. bekezdésében foglalt, a szociális kedvezmény finanszírozására vonatkozó szabályozás, amelynek végrehajtási rendelkezéseit a 968/2014 királyi rendelet 2. és 3. cikke állapította meg, összeegyeztethető-e a 2009/72 irányelv 3. cikkének (2) bekezdésében foglalt rendelkezéssel, amelynek értelmében a közszolgáltatási kötelezettségeket – amelyek közé a szociális kedvezmény tartozik – világosan meg kell határozni, azoknak átláthatónak, megkülönböztetéstől mentesnek és ellenőrizhetőnek kell lenniük, továbbá a közösségi villamosenergia-ipari vállalkozások számára garantálniuk kell, hogy a nemzeti fogyasztókhöz egyenlő módon hozzáférjenek. A kérdést előterjesztő bíróság megállapítja, hogy sem a vizsgált nemzeti szabályozás, sem az államot képviselő hivatal érvelése nem indokolta kellően, hogy a szociális kedvezmény finanszírozását a villamosenergia-rendszer bizonyos szereplőre hárítsák, amelyek közül néhányan igen csekély súllyal bírnak az ágazat egészében, e teher alól – ellenben – mentesítve egyéb olyan vállalkozásokat vagy vállalkozáscsoportokat, amelyek a hivatkozott költség viselése szempontjából jobb helyzetben lehetnek, akár az üzleti forgalmuk, vagy valamelyik tevékenységi ágazatban betöltött viszonylagos jelentőségük miatt, vagy mert egyidejűleg és integrált módon végzik a hivatkozott két tevékenységet. A kérdést előterjesztő bíróság az arányosság elvével kapcsolatban megállapítja, hogy a szociális kedvezmény finanszírozási kötelezettségét nem kivételes jelleggel írja elő, nem is korlátozott időbeli hatállyal, hanem határozatlan időtartamra, és visszatérítés, illetve bármilyen kompenzációs intézkedés nélkül.
- 11 Továbbá, annak ellenére, hogy maga az államot képviselő hivatal is elfogadja, hogy a villamosenergia-ágazat két tevékenységének – kereskedés-termelés – az integrációja elősegíti a szinergiákat és a méretgazdaságosságot a szóban forgó vállalkozások javára, a meghatározott szabályozás a szociális kedvezmények finanszírozását nem írja elő olyan vállalkozások vagy vállalkozáscsoportok számára, amelyek egyszerre végzik az említett két tevékenységet, a kereskedést és a termelést, ezt kizárólag akkor írja elő, ha elosztási tevékenységet is végeznek.
- 12 A kifejtett indokok alapján a kérdést előterjesztő bíróság eredetileg azt a következtetést vonta le, hogy az említett nemzeti szabályozás összeegyeztethetetlen a 2009/72 irányelvvvel és mellőzni kell a belső jog alkalmazását az uniós jog elsőbbsége miatt. Megállapította, hogy nem szükséges előzetes döntéshozatal iránti kérelmet az Európai Unió Bírósága elé terjeszteni az

említett Bíróság *acte clair* doktrínája értelmében (lásd: a Bíróság 1982. október 6-i CILFIT ítélete, 283/81; 1963. március 27-i Da Costa és társai ítélete, 28/62–30/62; 1991. november 19-i Francovich és Bonifaci ítélete, C-6/90 és C-9/90, 2010. január 19-i Küçükdeveci ítélete, C-555/07), a 2010. április 20-i Federutility ítélet (C-265/08) és különösen, a 2016. szeptember 7-i ANODE ítélet (C-121/15) alapján. A Bíróság által a hivatkozott ítéletekben kialakított ítélkezési gyakorlat ugyanis a jelen ügyre teljes mértékben átültethető, figyelembe véve, hogy egy szabályozott ágazatban a közszolgáltatási kötelezettségek előírására irányuló követelményekre vonatkozik, nem pedig a villamos energia és a gáz anyagi szabályozására, ezért nincs jelentősége annak, hogy különböző irányelvekről van szó, tekintve, hogy a szóban forgó pontban a rendelkezés szövege szó szerint azonos.

- 13 A közösségi jog elsőbbsége nem csak a közösségi szabály szó szerinti szövegére, hanem az Európai Unió Bíróságának e szabályra adott értelmezésére is kiterjed, mivel ezen értelmezés elsőbbséget élvez bármely egyéb értelmezéssel szemben, amely valamely irányelv végrehajtására irányuló nemzeti szabályok tekintetében elismerhető.
- 14 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy legfelsőbb bíróságként végső soron a ő feladata a villamosenergia tárgyában a belső jog és ugyanezen tárgykörben az uniós jog értelmezése is, amely a spanyol Tribunal Constitucional (alkotmánybíróság) számára fenntartott alkotmányos biztosítékok területén kívül eső általános jogrend területe, és ezért e bíróságnak kell meghatározni, hogy a spanyol szabályozás ellentétes-e az említett irányelvvel, és hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata megfosztja-e őt a szóban forgó ügyben az előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztésétől. Ennélfogva ítéletet hozott, a Viesgo Infraestructuras Energéticas, S.A. által benyújtott keresetnek helyt adott és megállapította, hogy a vitatott szociális kedvezmény finanszírozására vonatkozó szabályozás nem alkalmazható.
- 15 Az államot képviselő hivatal viszont alkotmányjogi panaszt nyújtott be a Tribunal Constitucional (alkotmánybíróság) korábbi ítélete ellen az alapvető eljárási jogok megsértésére hivatkozással azon tény miatt, hogy a nemzeti szabály alkalmazását az előzetes döntéshozatal iránti kérelemnek az Európai Unió Bírósága elé történő terjesztése nélkül mellőzték. A Tribunal Constitucional (alkotmánybíróság) helyt adott az alkotmányjogi panasznak, megsemmisítette a kérdést előterjesztő bíróság 2016. október 24-i ítéletét és elrendelte az ítélethozatal időpontja előtti helyzet helyreállítását, oly módon, hogy ez utóbbi bíróság „hozzon új határozatot, amely tiszteletben tartja a megsértett alapvető jogot”.
- 16 Az Tribunal Constitucional (alkotmánybíróság) ítéletében azt bírálja el, hogy a hivatkozott ítéletek az *acte clair* olyan esetét képezik-e vagy nem, amely a jelen ügygel kapcsolatban lehetővé tenné az előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztésének mellőzését. Ez alapján megállapítja, hogy különbségek vannak az Európai Unió Bírósága által a Federutility és ANODE ítéletekben elbírált ügyek és a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) által vizsgált ügy között, mivel

először is a figyelembe vett európai szabályozás rendelkezései különböző irányelvekben találhatóak: a Federutility ítélet a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló, 2003. június 26-i 2003/55/EK irányelvet értelmezi; az ANODE ítélet pedig a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló, 2009. július 13-i 2009/73/EK irányelvet.

- 17 A Tribunal Constitucional (alkotmánybíróság) kimondja, hogy „annak ellenére, hogy az Európai Unió által értelmezett rendelkezés azonos tartalmú volt mind a villamosenergia-ágazatra vonatkozó irányelvben, mind a gázágazatra vonatkozó irányelvben, nem ugyanazon irányelvekről és nem ugyanazon ágazatról volt szó, és a Federutility és ANODE ítéletek, illetve a megtámadott ítélet által tárgyalt problémák sem teljesen azonosak”. A Tribunal Constitucional (alkotmánybíróság) ezért úgy véli, hogy nem létezik azonos kérdés, amely a jelen üggyhöz hasonló ügyben vetődött fel, ebből következően nem áll fenn olyan *acte clair*, amely a Tribunal Supremót (legfelsőbb bíróság) mentesítené az előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztése alól. Következésképpen megállapítja, hogy megsértették a tisztességes eljárásból való jogot valamely nemzeti szabályozás alkalmazásának mellőzésével, mert azt az Európai Unió Bíróságának előzetes döntéshozatali eljárás keretében hozott határozata iránti kérelem nélkül összeegyeztethetetlennek tekintik a 2009/72 irányelvvel.
- 18 A Tribunal Constitucional (alkotmánybíróság) azt követően, hogy az ítéletében megállapította, hogy nem az ő feladatát képezi annak elbírálása, hogy létezik-e ellentmondás a nem alkalmazott [nemzeti] szabályozás és a szóban forgó irányelv rendelkezése között, végeredményben arról döntött, hogy fennáll-e vagy nem valamilyen *acte clair*, és állást foglalt a szóban forgó irányelv értelméről és céljáról a nem alkalmazott nemzeti szabályozással összehasonlítva.
- 19 A Tribunal Constitucionalban (alkotmánybíróság) aggodalom merül fel azzal kapcsolatban, hogy az európai uniós jog elsőbbségének elve olyan dekoncentrált ellenőrzési rendszert hoz létre, amely lehetővé teszi a bíróságok számára, hogy anélkül mellőzzék a nemzeti törvény alkalmazását, hogy a Tribunal Constitucionalhoz (alkotmánybíróság) fordulnának, vagy előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjesztenének az Európai Unió Bírósága elé, így álláspontja szerint azokban az esetekben, ha a bírósági szerv mellőzi egy nemzeti jogszabály alkalmazását az uniós joggal való összeegyeztethetlensége miatt, eltérő és mélyrehatóbb ellenőrzést kell végezni az uniós jog értelmezésével és alkalmazásával kapcsolatban a nemzeti bíróságok által elvégzendő munka felett, mint azokban az esetekben, amikor az nyer megállapítást, hogy a nemzeti szabály összeegyeztethető az uniós joggal.
- 20 Ahogy az különösen a Tribunal Constitucional (alkotmánybíróság) 2010. október 20-i 78/2010. sz., 2015. november 5-i 232/2015. sz. és 2019. március 26-i 37/2019. sz. ítéletéből szintén kitűnik, e bíróság tehát felülbírálta a közösségi szabályok értelmezését és a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) által a nemzeti szintű ügy és az Európai Unió Bíróságának ítélezési gyakorlata által elbírált ügy közötti helyzetek hasonlóságával kapcsolatban kialakított azon álláspontot, amely

alapján a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) arra a következtetésre jutott, hogy az elsőbbség elve értelmében az értelmezésre irányuló előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztésének szükségessége nélkül mellőzni kell a nemzeti szabály alkalmazását.

- 21 A kérdést előterjesztő bíróság mindenestre a 2012. február 7-i ítéletével már hatályon kívül helyezte az azonos tárgyú korábbi szabályozást, mert az a közösségi joggal ellentétesnek minősül, és a Tribunal Constitucional (alkotmánybíróság) elfogadhatatlannak nyilvánította az említett ítélet ellen benyújtott alkotmányjogi panaszt. A hivatkozott esetben a kérdést előterjesztő bíróság a Federutility ítéletre (C-265/08) alapította a döntését.
- 22 A kifejtett indokokra tekintettel a kérdést előterjesztő bíróság, mivel a Tribunal Constitucional (alkotmánybíróság) ítéletének rendelkező részét magára nézve kötelezőnek ismeri el, és a peres feleknek a hatékony jogorvoslathoz és az indokolatlan késedelem nélküli eljáráshoz való jogára figyelemmel, mint legmagasabb szintű nemzeti bíróság, amely hatáskörrel rendelkezik azon érdemi kérdés tekintetében, hogy a villamosenergia-ágazat szabályozott területén fennáll-e *acte clair*, eltekint a korábbi álláspontjától és úgy határoz, hogy előzetes döntéshozatal iránt kérelmet terjeszt az Európai Unió Bírósága elé. Így tehát fel kell tenni a kérdést, hogy a 24/2013. sz. törvényben meghatározott, szociális kedvezmény finanszírozására vonatkozó szabályozás, amelynek végrehajtási rendelkezéseit később a 968/2014 királyi rendelet 2. és 3. cikke állapította meg, összeegyeztethető-e a 2009/72 irányelv 3. cikkének (2) bekezdése szerinti követelménnyel, amely értelmében a közszolgáltatási kötelezettségeket világosan meg kell határozni, azoknak átláthatónak, megkülönböztetéstől mentesnek és ellenőrizhetőnek kell lenniük, továbbá a közösségi villamosenergia-ipari vállalkozások számára garantálniuk kell, hogy a nemzeti fogyasztókhöz egyenlő módon hozzáférjenek.